

1943. január 5.

Méltóságos Uram!

Nagyon hálásan köszönöm kedves levelét is aunyi-
szor tapasztalt jószágának újabb támogatását. Jó hírt eszébeint
soha jobbat nem kaptam, mert éppen tegnap néhány napra volt
Eddis életében még soha nem évertem csak előzettségre
is "kellend" hite minden dolgom mindig jól sikerült. Most
arabban gőzvezetésben valami komolyabbra lépett fel, ami újabb
tudomásom szerint semmiféle hírvetlen senkivel nem jár, viszont
azt hiszem még néhány hónapig megpróbálta a hercelesek
frücskölésük jelentőségükhöz értem, hogy Profemor úr segíté kerit
éppen am a napok értelmű ismét, amikor az a pillanat ére-
hertem lezárul. Ha valaha valami kellemetlenebbé is, mindig
sikerült szuggesztív magamnak, hogy minden romban van ve-
lami jó, ahhoz is, ha pillanatnyilag nem látjuk. Most is az
nigantaltam magam, hogy legalább hinni, nyugodt munkálkodás-
sogher jutok, ezáltal arabban nem sikerült enél az aunyi-
bevált tudomány elterelési a depressziót s nem tudtam
erőt szerítem a munkához. Újabb pillanatokban kaptam meg
Profemor úr levelét, ami mindjárt más irányt adott gon-
dolataimnak is és néhány átsegített a közönségem, ami erőt
vett rajtam.

Ha eszébeint újra juttam hercelesem is most már él

egénen nyugodtan is olvasson sokat a helyzettől. So-
hat porra nem tudok arról, hogy orvosi szempontból mi mit
jelent, annyit azonban hisztem, hogy az a liba, hogy a lél-
tartalomról a nedveség átszivárog a sebbe is a vér lassan is
nehézben működik el. Viszont kudarcióm változatlan, látatlan va-
gah állandóan, kitűnő étvágyam is a régi; néval a közelebbi
teljesen az, mintha meglehetősen jó volna. A seb kezelése is
teljesen fájdalommentes, és végrendeletben csakhamar nem
sokad panaszodnom. Arról, ha lassan is, a dolgot csak be-
göngöl is csak egy nem kevés lesz mindig és tovább.

Arról, hogy az ilyen hosszadalmasan történni
ki apró bajaimra. Minthogy a levelem leírásaihoz a Pro-
fessor Ulrich már rimatelték Körmörcsöről, gondolatban
hivatalos nagyra hallgatás időtől mindkettőjükhöz.

Még egyszer szívvel köszönöm Professor úr gondoskodását;
Mélyen az Ammó heriet váha

szíves bontakoztat

Károlyi